

altsaa ikke. Jeg takker det ærede Medlem, som her er optraadt fuldstændig loyalt overfor mig. Naar det ærede Medlem sagde, at man ikke skulde komme ind paa Aviserne, er jeg i og for sig enig med det ærede Medlem; jeg giver ham fuldstændig Ret heri, men jeg synes, at Forholdet er noget anderledes, naar en dansk Landstingsmand med Navns Nævnelser skriver en Artikel i „Social-Demokraten“, og denne Artikel gaar rundt i de tyske Blade som Eksempel paa, hvordan de Danske optræder overfor de Tyske, naar noget saadant kan siges i den danske Rigsdag. Saa synes jeg, det er nødvendigt, at vedkommende Justitsminister i alt Fald svarer paa de til ham rettede positive Spørgsmaal, og det er kun det, jeg har gjort. Jeg har kun svaret paa de udtrykkelige til mig rettede Spørgsmaal. Derfor synes jeg, at hvis det ærede Medlem mener, at der kan bebrejdes mig noget, saa burde Partiet som saadant have indvirket paa det ærede 5te Medlem for 5te Kreds for at faa ham til at trække sine Spørgsmaal tilbage. Det forekommer mig at være meget at forlange af en Justitsminister, at han ikke besvarer de Spørgsmaal, der er stillet til ham. Jeg er imidlertid glad ved det ærede Medlems Udtalelser, og jeg haaber, at det ærede Medlem til næste Aar vil tale med vedkommende Landstingsmand, saa at han ikke kommer frem her uden Beviser med noget, som kun kan skade os i Udlandets Øjne.

Det ærede Medlem (Peder Hedebo) har paa et afgørende Punkt misforstaaet det ærede 5te Medlem for 5te Kreds, hvad jeg ikke bebrejder det ærede Medlem. Det ærede Medlem brugte nemlig den Udtalelse: Saa meget desto mere, som der er Tale om Folk, der har boet her, før Grænsen blev flyttet. Men det er blevet oplyst, at dette ikke er rigtigt. Vedkommende kom herind netop i den tvivlsomme Periode under den interallierede Kommission og har ikke boet her før. Det var oven i Købet tvivlsomt, om vedkommende var tysk; derfor kunde han ikke faa tysk Pas. Man nøjedes med at udstede et Personalausweis for ham som Bevis for, at han formentlig var tysk — det var først nogen Tid efter, at han fik tysk Pas. Man vidste det ikke, men sagde: formentlig hjemmehørende i Hamborg, eller saadant noget lignende.

Ligesom det ærede 18de landstings-

valgte Medlem (Brandes) beklager jeg Diskussionen om Bogstavet V. Jeg vilde ønske, at Diskussionen herom kunde udgaa af Rigsdagstidende og dermed, at vi virkelig har oplevet det, at en dansk Landstingsmand her har gjort sig skyldig i denne Fejl. Men jeg har været nødt til at gaa ind paa Spørgsmaalet, da det er fremført mod mig som Bevis for, at jeg har givet Landstinget urigtige Oplysninger. Jeg skal ikke have noget imod at holde op med denne Diskussion, men vil blot bede om, at man dog vil tillade Justitsministeren at besvare de Spørgsmaal, der er rettet til ham.

Jørgen Møller: Maa jeg sige, at Ordføreren for mit Parti ikke har misforstaaet mig, men at vedkommende Mand har boet i Haderslev, altsaa i Sønderjylland, siden Februar 1919. Naar han er rejst ud for at gifte sig i Hamborg, har han gjort det med fuld Ret paa den interallierede Kommissions Pas, og paa Grundlag af dette havde han Lov til at komme tilbage. Jeg ønsker at faa fastslaaet, at han ikke er kommet ind i Mellemtiden. Naar den højtærede Justitsminister dernæst siger, at man ikke var vidende om, hvor han hørte hjemme, saa ved jeg i hvert Fald nok, hvor han hørte hjemme, og det ved han ogsaa selv, for det beviste hans Papirer og Pas tydeligt. Jeg undrer mig over, at den højtærede Minister her vil komme med noget nyt, som jeg naturligvis ikke paa staaende Fod kan modbevise.

Justitsministeren (Rytter): Jeg beklager, at det ærede Medlem igen har udtalt sig paa en Maade, jeg ikke forstaar. Det ærede Medlem vil jo se paa det Dokument, han holder i Haanden og selv har fremlagt her i Tinget som Bevis for sin Paastand, at der udtrykkelig staaer: Personalausweis Nr. det og det. Det er et Bevis for, at vedkommende ikke havde tysk Pas, men Personalausweis, hvad der netop viser, at man ikke vidste, hvor han hørte hjemme. Det ærede Medlem vil ligeledes se, at hvor der er Spørgsmaal om Statsborgerforholdet, staaer der: ang. Hamburg, netop for at vise, at man ikke var sikker paa, at det var Hamborg.

Hermed sluttede Forhandlingen.